

Siedem groszy

DZIENNIK ILUSTROWANY DLA WSZYSTKICH
O WSZYSTKIEM.

WIADOMOŚCI ZE ŚWIATA · SENSACYJNE POWIEŚCI.

ROK III.

ŚRODA, 5 GRUDNIA 1934

NR. 335

ZBIOROWE SAMOBÓJSTWO

CZY POTWORNE MORDERSTWO

Tajemnica tragedji trzech Ślązaków w pokoju hotelowym w Warszawie

Warszawa, 4 grudnia.

Sprawa wypadku w hotelu „Polonia Palace” przybiera coraz bardziej tajemniczy charakter i, jak obecnie wychodzi na jaw, staje się coraz bardziej prawdopodobną, że nie chodzi tu o masowe samobójstwo, lecz niezwykle zagadkową zbrodnię, poprzedzoną dramatem, którego nie rozświetliło jeszcze dochodzenie władz śledczych.

Pierwsze informacje były, jak się obecnie okazuje, nieścisłe.

Wszyscy trzech młodzieńcy przybyli z Katowic do Warszawy dnia poprzedzającego straszny wypadek. Ustalono, że dzień ten spędzili na zwiedzaniu miasta i przebywali w kilku restauracjach, piąc dużo alkoholu. Wreszcie znaleźli się w barze „Pod Setką” niedaleko hotelu. Po wjedzeniu obficie zakrapianej kolacji, nie wiedząc, że znajdują się w pobliżu hotelu, schadzali się doń zawieźć dorożkę. Dorożkarz, korzystając z nieznamości Warszawy przez przybyszów, obwoził ich po całym mieście. Kiedy młodzieńcy przybyli pod hotel, oznajmili, że nie mają dorożki i polecieli dorożkarzowi zgłosić się nazajutrz.

W godzinach wieczornych jeden z młodzieńców zwrócił się do portjera z prośbą, żeby można postać boy'a po kobiecie, zamieszkałą przy ul. Okólnik nr. 5. Portier oznajmiał, że do hotelu kobiety się nie wpuszcza. Wtedy młodzieniec prosił o połączenie go telefonicznie z domem Okólnik 5. Kiedy wyjaśniono, że musi podać numer telefonu, gość zrezygnował z połączenia.

Nazajutrz w godzinach popołudniowych zgłosił się po swoją należność dorożkarz. Opowiedział on, że w pokoju nr. 407 mieszkają goście, którzy mu zostali winni pieniądze. Portier połączył się z numerem, ale nikt nie odpowiadał. Na stukanie do drzwi również nie odpowiadano. Wtedy wyważono drzwi.

Oczom przybyłych przedstawił się straszny widok. Jeden z młodzieńców leżał na podłodze, dwaj na łóżku. Wszyscy opływali krwią. Dwaj już byli nieżywi, jeden jeszcze dawał słabe oznaki życia.

Wszyscy trzech byli rozebrani. Leżący na podłodze był tylko w kąpielowych czarnych mańczkach. Na stole stały trzy wypróżnione butelki po wódce. Pod łóżkiem znaleziono 50 złotych w bilonie.

Ustalono, że wszyscy trzech zostali zabici strzałami z tego samego rewolweru. Pierwotna wersja, że ma się tu do czynienia z masowym samobójstwem, staje się coraz mniej prawdopodobną.

Nie jest wykluczone, że wszyscy trzech wzięli dla siebie jakąś afere i nie widzieli dla siebie żadnego innego wyjścia, pozażegnaniem się z życiem.

Ale jakiego rodzaju mogła to być afera?

Przeciwno koncepcji samobójstwa przemawia również nietań w pokoju. Śledztwo ustaliło już niezbicie, że w pokoju stoczona została walka. Według wszelkiego prawdopodobieństwa jeden z

trzech zagadkowych przybyszów zamordował dwóch pozostałych, przeniósł ich zwłokę na łóżko i dopiero potem popełnił samobójstwo.

Jeżeli chodzi o motyw zbrodni, to w grę wchodzi szereg koncepcji, z których wiele szans prawdopodobieństwa posiada przypuszczenie co do seksualnego podłoża mordu.

Kim byli trzech młodzieńcy? którzy padli ofiarą tragedji?

Katowice, 4. grudnia.

Sprawa zbiorowej śmierci trzech młodych ludzi z Górnego Śląska w hotelu „Polonia” w Warszawie dotychczas jeszcze jest przedmiotem energicznego śledztwa władz policyjnych w stolicy oraz policji Województwa Śląskiego. Ze względu na to, że dotychczas jeszcze nie są znane właściwe przyczyny tej tragedji, sprawa nadal budzi wielkie zainteresowanie.

Obecnie dowiadujemy się, że najstarszy wśród nich, 25-letni Herbert Brzeziński, pracownik cukierniczy (zatrudniony do ostatniej chwili u majstra piekarskiego p. Fudall, przy ul. Słowackiego 14) je-

Narazie sprawa wikła się. Energiczne śledztwo władz, zmierzające do ustalenia tła zagadkowej tragedji, zmierza do ujawnienia szeregu doniosłych dla sprawy szczegółów. A więc przede wszystkim dochodzenie stara się ustalić, kim jest tajemniczą kobietą z Okólnika nr. 5. Śledztwem kieruje z ramienia władz sądowych wiceprokurator Jan Wrzeszcz,

z ramienia zaś władz policyjnych, naczelnik Urzędu Śledczego, nadkomisarz Wasilewski i zastępca naczelnika, komisarz Leon Przygoda.

Dzisiaj przeprowadzono sekcję zwłok trzech młodzieńców, której wynik nie jest znany.

szeze w ub. sobotę przyszedł do pracy, nie objawiając żadnego zdenerwowania. Pracodawcy swemu w Brzezince już kilkakrotnie zwierzał się, że „nie warto żyć, że życie jest ciężkie, wobec czego należałoby wogóle z niem skończyć”. Swego czasu, gdy prasa miejscowa doniosła o samobójstwie dwóch Ślązaków w Zakopanem, dokonaniem przy pomocy prądu elektrycznego, oświadczył mistrzowi swemu, że pewnością musieli to być bardzo lekka śmierć, a zarazem pytał się go, czy jako były żołnierz frontowy, ciężko ranny we Francji, odczuwał wskutek porażenia wielki ból.

W ub. sobotę przyszło do warsztatu

piekarskiego p. Fudall dwóch kolegów Brzezińskiego, Ryszard Pasterny oraz Ernest Jagoda, którzy po pracy wyszli wraz z nim na miasto. Przed odejściem Brzeziński podarował swym spółtowarzyszom pracy butelkę dobrego wina, nie zdradzając się jednak z swymi zamiarami.

Druga ofiara tragedji, 20-letni Ryszard Pasterny, zam. w Szarłocińcu, pow. Świętochłowicki, wystosował jeszcze w sobotę do swych rodziców kartę pocztową, donosząc, że wyjeżdża z kolegami do Warszawy. Pasterny ukończył 8 klas szkoły powszechnej w Chorzowie, potem przechodził kurs w szkole dokształcającej w Chorzowie i praktykę tokarską. Ostatnio był on sezonowo zatrudniony jako praktykant przy spawaniu metalu w Katowicach, przy ul. Zamkowej 20. Pracował on tam od 15 października do 15 listopada br., poczem odszedł, oświadczając, że wyjeżdża prawdopodobnie na zawsze ze Śląska, możliwe, że zagranicę i w tym celu w najbliższych dniach wyjechał do Warszawy dla wystarania się o paszport. Z ostatniej swej praktyki otrzymał bardzo dobre świadectwo.

Trzecia ofiara tragedji, Ernest Jagoda, liczący 20 lat, zatrudniony był jako czeladnik blacharski w warsztacie swego ojca w Chorzowie, przy ul. 3 Maja nr. 3 i, jak stwierdzono, pojechał do Warszawy, celem odwiedzenia swej znajomej, o której wiele mówił w kołach swych kolegów. Czy się z nią widział przed śmiercią, tego jednak nie ustalono. Nie jest wykluczone, — co winno ustalić śledztwo, prowadzone w Warszawie, że wszyscy trzech młodzieńcy byli zakochani w wspomnianej dziewczynie.

W każdym razie policja chorzowska zdołała stwierdzić, że głównym incjatywem wyjazdu do Warszawy był Jagoda, który, wiedząc o tem, że Brzeziński jest w posiadaniu około 200 zł., zaproponował swym kolegom, by za pieniądze jego wyjechali do Warszawy, by się tam raz przynajmniej w życiu porządnie zabawić. Stwierdzono również, że rewolwer, zakupiony został przez Brzezińskiego dopiero w Warszawie. Wreszcie zdołano ustalić, że, poza Jagodą, Brzeziński i Pasterny na tydzień przed tragedją wypowiedzieli pracę, bez podania przyczyn.

Rozstrzelanie 10 oficerów w Sowietach Zamach na Kirowa próbą przewrotu

London, 4. 12. Tel. wł.
Zdaniem „Daily Express” zamach na sekretarza komunistycznej partji rosyjskiej Kirowa miał być wstępem do przewrotu, w wyniku którego miano pozbawić życia wszystkich przywódców partji komunistycznej. Dziesięciu oficerów czerwonej armji pozostaje pod zarzutem współudziału w zamachu i już w kilka godzin po morderstwie Kirowa, zostali oni po krótkim przesłuchaniu na miejscu rozstrzelani. 60 osób

uwieziono. Oczekują one na osadzenie. Generał Rudow, szef leningradzkiego G. P. U. został natychmiast zwolniony ze swego stanowiska. Inny generał został uwieziony, pozatem uwieziono również wielu wyższych urzędników, wielu innych usunięto z zajmowanych dotychczas stanowisk.

Od siebie dodajemy, że sensacyjna ta wiadomość nie znalazła dotychczas potwierdzenia z innych źródeł.

Bilans szkód, wyrządzonych przez powódź w powiecie Mieleckim

Mielec, 4. 12. Tel. wł.
Prezes Okr. Towarzystwa Rolniczego w Mielcu, p. J. Skrzypek, podał następujące informacje w sprawie klęski powodzi w pow. mieleckim: Zalewowi uległo 33 tysięcy ha roli a więc 63.4 procent obszaru całego powiatu, w następstwie czego 56.000 ludzi zostało bez chleba i możliwości wyżywienia około 12.000 sztuk inwentarza do nowych zbiorów. Woda zniszczyła 1.700 budynków, 1.500 pieców kuchennych, znaczną ilość sprzętu domowego i narzędzi gospodarskich.

Na obsiew jesienny dostarczono 10 tysięcy centnarów żyta, 5.000 pszenicy, natomiast zapotrzebowanie na obsiew wio-

senny wyniesie co najmniej 130.000 centnarów owsa, 5.000 jęczmienia, 400 centnarów pszenicy jarej i około 600 centnarów traw. Do nowych zbiorów przeżywić się musi przeszło 18.000 ludzi i 12.000 sztuk inwentarza żywego, co pochłonie 21 tysięcy centnarów żyta, 533 centnarów pszenicy, 314 centnarów jęczmienia, przeszło 100.000 centnarów ziemniaków. Pomoc daje dotąd przede wszystkim wojew. lubelskie, które zadanie swoje spełnia wedle sił. Tragicznym jest los dzieci powodzian, gdyż w 4 ochronkach zdołano pomieścić tylko 280 dzieci, a zgłoszeń jest przeszło 2.000. Zorganizowano dorywcze dożywianie w 72 ośrodkach. (pa)

PRZYPOMINAMY

że kto nie zapłaci gazety do 6 grudnia
nie otrzyma dalszych numerów

Uprzejmość wobec kobiety

Kosztowała go 3.800 złotych

Niemila przygoda spotkała emerytowanego muzyka Teatru Polskiego w Katowicach, Franciszka Baenscha z Welnowca. W październiku br. otrzymał on z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w Chorzowie wielką jak na dzisiejsze czasy kwotę 4.018 zł. Pieniądże te podjął w Urzędzie Pocztowym w Welnowcu. W kilka dni po podjęciu tych pieniędzy, mając w kieszeni około 3.800 zł., znajdował się na dworcu w Katowicach. Jeden z wywiadowców zauważył u Baenscha pieniądze, gdy ten płacił za piwo. Podejrzliwy wywiadowca sprowadził go wobec tego komisariat, gdzie stwierdził pochodzenie pieniędzy. Po wyjaśnieniu sprawy Baensch został z komisariatu zwolniony i poszedł w kierunku domu.

Na Rynku katowickim spotkała go jakaś kobieta, która twierdziła, że jest mężatką i prosiła o odprowadzenie do domu w Bogucicach. Gdy uprzejmy Baensch znalazł się z tą kobietą obok parku Ferdynanda, przy kopalni „Ferdynand”, wówczas ona szybkim ruchem wydarła mu z kieszeni portfel z pieniędzmi i poczęła uciekać. Pobiegił za nią poszkodowany, alarmując mieszkańców okolicznych domów. W pewnej chwili Baensch zdołał uciekającą złapać, jednak ponieważ jest inwalidą i ma sztywną prawą rękę, nie mógł jej utrzymać. Kobieta zrzuciła płaszcz, za który Maensch ją trzymał, zdejście z nóg buciki i znowu uciekła.

Baensch biegł za nią stale, ona zaś w pewnej chwili wpadła do mieszkania niejakich Sattawów w Bogucicach, gdzie okradzionego nie wpuszczono. W mieszkaniu tem złodziejka przebrała się za kobietę wiejską i wspólnie z Sattawową wyszła z domu, ciągnąc w kierunku „biedaszybów” ręczny wózek. Tam gdzieś pieniądze zostały ukryte. Baensch nie zauważył nawet, że złodziejka opuściła już mieszkanie i czekał na nią napróżno, aż wreszcie poszedł do policji, gdzie opowiedział swoją przygodę.

Policja w toku dochodzeń stwierdziła, że złodziejka była kobietą lekkich obyczajów Lucja Rój z Katowic, zam. przy ul. Granicznej, która Baenscha obserwowała już od dworca i za miasto wyprowadziła go tylko w tym celu, by go obrabować.

We wtorek zasiadła Rojówna na ławie oskarżonych Sądu Okręgowego w Katowicach za kradzież 3.800 zł. Za udzielenie jej w kradzieży pomocy odpowiadał Władysław i Julia Sattawowie. Na rozprawie oskarżeni do winy się nie przyznali. Osk. Rojówna nie chciała wyjawiać miejsca, w którym schowała skradzione pieniądze. Jako świadek zeznawał poszkodowany Baensch, który wyraził żal do policji, że na komisariacie, przy stwierdzeniu pochodzenia pieniędzy, nie zatrzymano go do rana. Nie straciłby wówczas wszystkiego.

Sąd po przesłuchaniu świadków, których zeznania były dla oskarżonej Rojówny obciążające, skazał ją na 10 miesięcy więzienia bez zawieszania wykonania kary oraz na utratę praw obywatelskich przez 4 lata. Osk. Sattawowie

zostali uwolnieni od winy i kary dla braku dostatecznych dowodów winy. Osk. Rojówna została na rozprawę doprowadzona z więzienia, dokąd też po rozprawie znowu ją odprowadzono. (s)

Sprawa zabójstwa koło huty Batorego

Znamienny wyrok sądu w Chorzowie

W dniu 13 września br. w godzinach porannych mieszkańcy Wielkich Hajduk zaalarmowani zostali krwawą zbrodnią, jaką popełniono w pobliżu huty „Batorego”. Tem tej zbrodni były porachunki polityczne.

Przebieg krwawego wydarzenia był następujący: W związku z wyborami do rady zakładowej na terenie huty „Batorego”, poszczególne ugrupowania partyjne wywiesiły na murach huty swej afisze reklamowe. M. in. na ścianach budynków pojawiły się afisze „Deut-

scher Metallarbeiterverband“ i „Christliche Gewerkschaften“.

Krytycznego dnia w nocy pod murami huty zjawili się członkowie przrządowego związku młodzieży powstańczej a mianowicie śp. 23-letni Paweł Kubicki, zam. w Wielkich Hajdukach przy ul. Wandy 3 oraz 20-letni Franciszek Połomski, zam. również w Wielkich Hajdukach przy ul. Kościuszki 6, i zaczęli te afisze zrywać. Spostreżli to jednak bracia Edmund i Konrad Szotkowie z Wielkich Hajduk i na tym

tle doszło pomiędzy całą czwórką do bójki, w czasie której śp. Kubicki został pchnięty nożem w serce przez Edmunda Szotkę. Nieszczęśliwy w parę minut potem wyzionął ducha. Znajdujący się w jego towarzystwie Połomski, został lekko raniony nożem. Braci Szotków przytrzymał i osadzono w areszcie śledczym.

Sprawa tragicznego zajścia rozpatrywana była we wtorek przez Sąd Okręgowy w Chorzowie. Na ławie oskarżonych zasiadli bracia Szotkowie, których doprowadzono na rozprawę z więzienia śledczego. Akt oskarżenia zarzucał Edmundowi Szotkowi spowodowanie śmierci śp. Kubickiego oraz zadanie ran Połomskiemu, drugiemu zaś oskarżonemu zarzucano udział w bójce. Osk. pierwszy podał, że został sprowokowany przez śp. Kubickiego i Połomskiego i w czasie szamotanicy się śp. Kubicki nadział się sam na nóż, przyczem poniósł śmierć. Drugi oskarżony oświadczył, że nie brał udziału w żadnym zajściu.

Na rozprawę zawezwano cały szereg świadków, przeważnie członków O. M. P., którzy byli obecni przy zajściu. Św. Połomski i Kapica, którzy brali bezpośredni udział w zajściu, zeznali, że wspólnie z zabitym szli ze świetlicy Oddziału Młodzieży Powstańczej i koło huty Batorego natrafili na braci Szotków. Doszło do bójki. Zeznania jednak tych świadków były bardzo niejasne. Całą sprawę wyjaśniono dopiero, dzięki zeznaniom następnych świadków. Okazało się mianowicie, że bracia Szotkowie, w chwili, kiedy spotkali śp. Kubickiego i Połomskiego przy zrywaniu afiszy, zwrócili im na ten nietakt jedynie grzeczną uwagę, poczem oddalili się. Za nimi jednak poszli Kubicki, Połomski i inni i sami sprowokowali zajście. W tej to bójce spotkał śp. Kubickiego nieszczęsny los.

Po przemówieniach stron, sąd ogłosił wyrok, mocą którego uwolnił osk. Konrada Szotkę od winy i kary, natomiast uznał winnym jego brata Edmunda i zasądził go na 10 miesięcy więzienia. Zasadzonemu zaliczono areszt śledczy i zawieszono mu pozostałą część kary na dwa lata. W motywach sąd podniósł, że na podstawie przeprowadzonego postępowania osk. Konrada Sz. żadnego przestępstwa, wobec czego go uwolnił.

Co do zasadzonego Edmunda Sz., sąd podniósł, że jakkolwiek zajście sprowokował ktoś inny, to jednak Szotek zbyt pochopnie użył tak niebezpiecznego narzędzia, jakim jest nóż. Uznać go więc musiał winnym za przekroczenie praw obrony koniecznej.

Adw. Chorzeński na wolności

We wtorek został na podstawie uchwały Sądu Okręgowego w Katowicach zwolniony z aresztu śledczego, w którym przebywał od 7 tygodni, adwokat Chorzeński z Katowic. Zwolnienie go z więzienia nastąpiło dlatego, że dochodzenia zostały zupełnie ukończone i nie zachodzi obawa ucieczki, ani namawiania przez oskarżonego świadków do fałszywych zeznań. (s)

W Paryżu podpisany został tymczasowy traktat handlowy niemiecko-francuski. Ilustracja przedstawia chwilę podpisania traktatu. Na ilustracji od lewej: delegat niemiecki Ritter, delegat francuski Bonafond-Craponne, minister Marchandeu, delegat de Fouzieres, przy biurku minister Laval i ambasador niemiecki w Paryżu Koester.

Bandyci którzy pragnęli „sławy”

Bezrobotni Witold Niemczyk, Feliks Mrozek i Wiktor Pukowiec zorganizowali szajkę bandycką, która dokonała w powiecie Rybnickim kilka napadów rabunkowych. M. in. w styczniu br. bandyci napadli na mieszkanie wdowy Antoniny Golcowej w Popielowie, pow. Rybnik i przedstawili się wystraszonej kobiecie za agentów tajnej policji, przeprowadzili rewizję mieszkaniową, rzekomo w poszukiwaniu przemycanych towarów.

Syn Golcowej, domyślając się, że ma do czynienia z bandytami, dobył z szafy przechowywane tam 50 zł. i ukrył je w kieszeni. Jeden z bandytów, zauważywszy jednak ten manewr, z największym spokojem oświadczył mu, że nie potrzebuje nic ukrywać, gdyż tak, czy inaczej musi się z nimi udać na komisariat policji. Mimo to w pewnej chwili Golcowi udało się wymknąć z mieszkania, czem bandyci tak się wystraszyli, że zbiegli, nic nie zrabowawszy. Później szajka ta miała kilka innych napadów rabunkowych na sumieniu, a m. in. napadła z bronią w rękę na mieszkanie staruszek Nawratowych w Biertutowach. W czasie tego napadu jedna z siostr została poważnie ranna.

Jeden z bandytów był dawniej zatrudniony jako urzędnik jednej z kopalń w pow. Rybnickim. Na rozprawie przed Sądem Okręgowym w Rybniku zostali skazani: Niemczyk na 3 lata więzienia, Mrozek na dwa lata więzienia, a Pukowiec został uwolniony od winy i kary. Na rozprawie tłumaczyli się, że napadów dokonywali tylko dlatego, by się stać... sławnymi.

Od tego wyroku tak prokurator, jak i sądownie wniesli apelację i dlatego sprawę ponownie rozpatrywał Sąd Apelacyjny w Katowicach. Na rozprawie we wtorek oskarżeni o sławie nie już nie wspominali, lecz błagali tylko sąd o łagodny wymiar kary. Sąd Apelacyjny zatwierdził wyrok co do oskarżonego Niemczyka, osk. Mrozkowi zaś zmniejszył karę na półtora roku więzienia. Później sąd uchylił wyrok uwalniający osk. Pukowca i zasądził go na 8 miesięcy więzienia z zawieszaniem wykonania kary na 5 lat. (s)

Przepowiednia okrutnej śmierci

Cyganka przed sądem w Olkuszu

Sensacją Olkusza było niezwykle oszustwo, jakiego dopuściła się cyganka, Tekla Kwiatkowska. Pewnego dnia przybyła ona do 17-letniej Katarzyny Musiałówny i, korzystając z ciemności, nastra-

szyła ją w okropny sposób, twierdząc, że niebawem straszne krosty pokryją jej skórę i zginie ona w niewypowiedzianych męczarniach.

Na prośbę przerażonej dziewczyny cy-

ganka zgodziła się zapobiec nieszczęściu i „odczytać” urok przy pomocy włośna, węgla i trupiej główki, za co policzyła sobie 26 zł. Sprawa stała się głośną i cygankę schwymano i stawiono przed Sądem Grodzkim w Olkuszu. Skazana ona została na 3 miesiące więzienia, z zawieszaniem kary na dwa lata. Cyganka tłumaczyła się przed sądem, że wroźby i podobne oszustwa leżą we krwi każdego cygana, który nie potrafi inaczej zarabiać.

Nie opłaciło się

Policja niemiecka poszukiwała od dłuższego czasu obywatela niemieckiego Wilhelma Schoenwalda, który stoi pod zarzutem dopuszczenia się olbrzymiej defraudacji na szkodę niemieckiej loterii. Schoenwald, będąc zatrudniony w tej instytucji, przywłaszczył sobie 200.000 marek, poczem ułotnił się w niewiadomym kierunku. Wskutek jednak listów gończych, jakie policja niemiecka w Essen rozpisała za zbiegiem, policja polska przytrzymała defraudanta w Krakowie. We wtorek Schoenwald został wydany władzom niemieckim na przejściu granicznym pod Bytomiem.

Napad rabunkowy

W poniedziałek wieczorem dokonano pod Rudą, w pow. Świętochłowickim, śmiałego napadu rabunkowego. Około godz. 20-tej zosą pomiędzy kol. Karol Emanuel i Rudą szła Anna Gricner, kierowniczką składu sprzedaży mąki firmy Hasse w Rudzie. W pewnej chwili przystąpił do niej jakiś osobnik, powalił ją na ziemię i następnie wyrwał swej ofierze teczkę. Po dokonaniu rabunku opryszek zbiegł w niewiadomym kierunku. W skradzionej teczce znajdowało się ogółem 307 złotych.

Wystrzałem z rewolweru w skroń

pozbawił się życia lekarz z Katowic

W ub. wtorek w godzinach popołudniowych popełnił samobójstwo znany lekarz dr. Leon Magiera z Katowic. Dr. Makiera ordynował w Katowicach przy Placu Wolności 2. Denat pozbawił się życia celnym strzałem z rewolweru w głowę, ponosząc śmierć na miejscu.

Przyczyny tego rozpaczliwego kroku nie są dokładnie znane, jednak według przypuszczeń, powodem samobójstwa była silna depresja psychiczna.

Należy zaznaczyć, że jest to już drugi podobny wypadek samobójstwa w Katowicach, przed niedawnym bowiem czasem odebrał sobie życie znany na Śląsku lekarz dr. Bloch z Katowic. (as)

Kolejarz zrzucił 12-letniego chłopca

pod koła pociągu

Do szpitala olkuskiego przywieziono w. ub. poniedziałek 12-letniego Edwarda Koziańskiego ze Sławkowa pod Olkuszem. Chłopiec miał obciętą przez koła pociągu rękę. Poddano go niezwłocznie operacji i amputowano mu rękę aż do ramienia. Chłopiec zeznał, że usiłował pod

Sławkowem wskoczyć do towarowego pociągu, ale jadący na jednym z wagonów kolejarz zepchnął go brutalnie pod koła.

Policja prowadzi dochodzenia w tej sensacyjnej sprawie.

Śmierć w czasie przedstawienia

Nagły zgon wileńskiego aktora w Sosnowcu

W ub. poniedziałek Sosnowiec obiegła wieść o nagłej śmierci znanego i popularnego aktora trupy wędrowniej, 74-letniego Józefa Tarasiewicza, wilanina,

który od pewnego czasu przebywał w Zagłębiu. Tarasiewicz przybył na przedstawienie do kina „Momus” przy ul. Nowopogońskiej 27 i w chwili, gdy znajdował się

w garderobie, upadł nagle na podłogę nieprzytomny. Wezwany lekarz stwierdził śmierć wskutek aneurysmu serca.

Mieczennica w Koronie

137)

STRESZCZENIE POCZĄTKU POWIEŚCI.

Józef...a Hernal, prawowita małżonka barona Maksymiljana Kronau z Wiednia, opuszczona przez męża, przeżywała wielką tragedję życiową. Wreszcie dowiedziała się, że jest córką angielskiego lorda Corrigan, który zamienił ją, jako niemowlę, z swym synem nieprawego łoża. Gdy lord dowiedział się, że tajemnica jego została odkryta, spowodował wysłanie swej córki Józefiny na Sybir, gdzie zetknęła się ona ze swą dawną rywalką z Wiednia, hrabianką Felicją Szalenburg. Niedola połączyła obie kobiety węzłem serdecznej przyjaźni. Wkrótce jednak Felicja, wydając na świat syna, którego ojcem był jej mąż, zbrodniarz, podający się za ambasadora Brazylii, Olivareza, umarła. W tym czasie żona lorda Corrigan, przy pomocy dr. Tritoniego i cesarzowej austriackiej Elżbiety, uzyskała od cara Rosji ulaskawienie Józefiny. Na Sybirze przebywał również ojciec Felicji, skazany za nihilizm. Stary hrabia został również ulaskawiony, skoro jednak przybył do domku, w którym zamieszkiwała Felicja i Józefina, i dowiedział się o śmierci swej ukochanej córki, pomodlił się na jej grobie, pobłogosławił jej syna i, nie mając dla kogo żyć, złamany wrócił do kopalń, aby do końca życia dźwigać ciężkie, brzące kajdany. Tymczasem Maksymiljan, który postanowił naprawić wyrządzone żonie krzywdy, zabrał ją z Syberji i zamieszkał z nią blisko Petersburga. Od tego czasu upłynęło 17 lat. Syn Felicji, Feliks, wyrósł na dorodnego młodzieńca, a córka szczęśliwych małżonków Elżunia była również bardzo przystojną. Pewnego wieczoru Józefina opowiada Maksymiljanowi, że Feliks zakochał się w Elżuni i, że pojedykował się o nią z młodym hrabią Zorndorfem. Józefina opowiada właśnie przebieg pojedynku, którego była mimowolnym świadkiem, i mówi o zaciętości Feliksa.

...Lokaj przyniósł list i podał go Józefinie...

— Ależ to straszne! — szepnęła Maksymiljan. — W tej chwili odezwała się krew ojca!

— Tritoni i sekundant Zorndorfa — mówiła Józefina dalej — byli tak przerażeni, że stali bezradni i kto wie, jakby się to wszystko było skończyło, gdyby nie Elżbieta! Z okrzykiem rozpacz przybiegła do Feliksa i oboje padli sobie w objęcia... Nie był to uścisk siostry i brata! Poznałam natychmiast ich uczucia i to, że miłość ich nie jest milczącą, bezwiedną! Nie! Jestem mocno przekonana, że oni mówili już do siebie o swojej miłości i, że Feliks umiał sobie bez naszej wiedzy zdobyć serce naszej córki!

— Coś ty uczynił, Feliksie? — zawołała teraz Elżbieta przerażona. — Tu płynęła krew!

— Naturalnie, jak możesz w to wątpić? — odrzekł Feliks i twarz jego przybrała groźny wyraz. — Przeklinam jedynie moją rękę, która mi w ostatniej chwili zadrżała! Umieję strzelać dobrze, jak nikt inny, a jednak dziś — po raz pierwszy w życiu — chybiłem celu! Nędznik, który ciebie obraził, nie odpokutował za to śmiercią, która mu się słusznie należała.

— A ja się tak cieszę, Feliksie, że nie zabiłeś go. Dzięki Bogu! To Bóg kierował ręką twoją i nie pozwolił ci stać się zabójcą!

I Elżbieta zwróciła się ku ranemu, zamierzając zbliżyć się do niego.

— Nie podchodź do niego! — krzyknął Feliks dziko. — Nie dotykaj go! Pójdź ze mną, jeżeli mnie kochasz! Albo... czy może wolisz hrabiego Zorndorfa, niż mnie?..

— Nie, ty wiesz, że tylko ciebie jednego kocham! — szepnęła Elżbieta.

— Dobrze, że mi to powiedziałaś Elżbieto! Rewolwer mój ma jeszcze dwie kule — jedna z nich byłaby dla ciebie, druga dla mnie! Bylibyśmy przynajmniej razem umarli! To także byłoby szczęściem dla człowieka, który tak kocha cię, jak ja!

Elżbieta ujęła teraz jego rękę i oboje wracali do domu, zostawiając ranego pod opieką doktora Tritoniego!..

Możesz sobie wyobrazić, co się wtedy ze mną działo!

Nie namyślając się długo, obezłam wokoło klomby i stanęłam na ścieżce tak, że, przechodząc, musieli mnie spotkać. Kiedy mnie spostrzegli, przerazili się niezmiernie... Elżbieta w pierwszej chwili chciała uciekać, ale Feliks zatrzymał ją i rzekł śmiało:

— Dobrze, że tajemnica nasza została odkryta! Wiedz, matko droga, że my się kochamy i że przysięgliśmy sobie wieczną miłość i wierność! Wiemy, że tak prędko nie będziemy się mogli połączyć, że muszę najpierw zdobyć stanowisko w świecie, ale Elżbieta przyrzekła mi, że zaczeka na mnie, ona słowa nie złamię!

Postanowiłam uważać to za żart i roześmiałam się głośno. Ale wkrót-

piec nawet nie domyśla się, jak straszny ciężar dźwiga na sobie.

— Będzie to okropna chwila dla niego, w której się dowie, kto jest jego ojcem!

— Czy myślisz, że trzeba mu to jednak powiedzieć? Czy to jest konieczne potrzebne?

Tak, wtedy zwłaszcza, jeśli powtórzy swą prośbę o rękę Elżbiety. Przecież trzeba mu uczciwie powiedzieć, dlaczego na związek ten przystać nie możemy, ażeby sam zrozumiał nasze postępowanie... Musimy postąpić wobec niego uczciwie. Los tak chce!

W tejsze chwili przyniósł lokaj list na srebrnej tacy i podał go Józefinie.

— Tyle pisze cesarzowa! — rzekła teraz Józefina, wzruszona wspomnieniem matki. — Reszta listu, to zakończenie i zwykłe drobiazgi... Co sądzisz o propozycji cesarzowej?

— Trzeba Elżunię czemprędzej wysłać... To doskonałe wyjście z sytuacji...

Na myśl rozłączenia się z córką stanęły łzy w oczach matki.

— Nie płacz, Józefino! — prosił Maksymiljan. — Wobec tego, jak rzeczy stoją, nie można postąpić inaczej. To naprawdę cudowne wprost zdarzenie losu... Nie mogliśmy nic lepszego wymyśleć, choćbyśmy się starali o to z całych sił.

— Masz słusznosc! Ale kto odwiezie Elżunię? Ja nie chciałabym jechać do Wiednia... Tyle tam doznałam złego! Na myśl o tem ogarnia mnie wprost przerażenie.

— Ja także nie mogę! Nie otrzymałabym nawet tak prędko urlopu a teraz właśnie tyle ważnych spraw... Doprawdy to ciężka sprawa... Kto ją odwiezie?

— Ja ją odwieżę! — odezwał się w tejsze chwili wesół głos za oknem i zaraz potem stanął na progu doktor Tritoni!

Uśmiechał się życzliwie do obojga. — Słyszałem przypadkiem ostatnie wasze słowa! — zawołał, ocierając spoczone czoło. — Chętnie pojedzie z Elżunią. Bardzo chętnie!

Tritoni był już teraz starcem blisko siedemdziesięcioletnim, ale zwałym jeszcze i czerstwym i wyglądał tak, jak gdyby miał najwyżej lat sześćdziesiąt!

— Nie możemy przyjąć od pana tej ofiary! — zaczęła Józefina. — W pana wieku taka daleka podróż... Jest pan poprostu zbyt dobry dla nas, ale nie mamy prawa wykorzystywać wciąż pańskiej dobroci.

— Właśnie, że jestem stary, więc chcę jechać i ucałować po raz ostatni w życiu ręce cesarzowej Elżbiety! — zawołał Tritoni z zapałem. — Jedźmy jutro i basta! Zgadźcie się?

— Kto jedzie jutro? — dał się słyszeć nagle dzwiczny głos dziewczęcy i Elżbieta, piękna, świeża jak poranek majowy wbiegła do salonu, nie wiedząc o niczem.

Była to rzeczywiście śliczna dziewczyna, zupełnie podobna do matki.

— Kto jedzie? Dokąd jedzie? — powtórzyła niecierpliwie.

— Ty, moje dziecko! — odrzekł Maksymiljan poważnie. — I to niebawem...

— Ja?... Dokąd?... — szepnęła drżącym głosem.

— Radziliśmy tu nad twoją przyszłością i postanowiliśmy wysłać cię na dłuższy czas z domu... Udasz się do Wiednia.

— Ach!

I oczy Elżbiety zwróciły się ku otwartym drzwiom, jak gdyby tam kogoś szukały.

— Mamy jedynie twoje szczęście na celu, kochana córko! I dlatego pojedziesz jutro na dwa lata do Wiednia, jako dworska dama cesarzowej Elżbiety! Będzie ci tam dobrze i napewno będziesz zadowolona.

Przez chwilę w salonie panowało głębokie milczenie... Potem Elżbieta ukryła twarz w rękach i nagle wybuchnęła głośnym płaczem.

— Nie płacz, moje dziecko! — mówiła Józefina, gładząc czule ciemną jej główkę — I mnie serce się kraje na myśl rozłączenia się z tobą, ale tak być musi! Chodzi tu przecież o twoje szczęście! Rozumiesz to i wierzysz, że to dla nas jest wszystkim.

— Mojem szczęściem jest być... u was! — szepnęła Elżbieta, łkając głośno. — Ach, proszę, błagam was nie posyłajcie mnie do Wiednia! Ja mogę być szczęśliwą tylko u was i przy was...

(Ciąg dalszy jutro)

Walka o dusze i sumienia

Ciągle starcia hitlerowców z wierzącymi

Berlin, 4. 12. (PAT)
Minister spraw wewnętrznych Rzeszy i Prus dr. Frick wydał do władz krajowych okólnik, w którym zaleca niedopuszczanie do dyskusyj politycznych w czasie odczytów, poruszających sprawy religijne lub zagadnienia światopoglądu. Tylko wyjątkowo dopuszczalne być może zgłoszenie sprostowań faktycznych lub interpelacji.

Koblencja, 4. 12. Tel. wł.
Biskup Trewiru, ks. Bornewasser wygłosił w Koblencji dłuższe przemówienie, w którym nawołuje wszystkich katolików do wierności i lojalności w stosunku do Rzymu i Kościoła.

Cytując słowa Baldura von Schiracha, prawej ręki Hitlera w zakresie wychowania młodzieży: „droga Rosenberga jest drogą młodzieży niemieckiej”, biskup oświadczył: „Gdyby tak było istotnie, odebrano by ci, o młodzieży niemieckiej i narodzie niemieckim, to wszystko, co masz w sobie najbardziej wartościowego: twą wiarę w Boga, twą wierność Chrystusowi, twą dyscyplinę i twe zasady chrześcijańskie”.

W zakończeniu swego przemówienia, biskup Bornewasser zaprotestował przeciwko kłamstwom, rozpuszczanym przeciwko Kościołowi katolickiemu, apelując równocześnie do obecnych, by szerzyli wśród katolików niemieckich zaufanie do Kościoła.

Monachjum, 4. 12. (PAT)
Zwolnienie znanego profesora teologii protestanckiej na uniwersytecie w Bonn, Karola Bartha, należącego do czołowych uczonych wierzącego protestantyzmu w Niemczech, wywołało powszechne poruszenie nawet w tutejszych kościołach katolickich. Ponieważ prof. Barth jest z pochodzenia szwajcaram i cieszy się w swej ojczyźnie wielką sławą, przeto zrozumiałem jest, że fala wzburzenia przeniosła się również do Szwajcarii. Prof. Barth nie odmówił bynajmniej

przysięgi na wierność Hitlerowi, lecz domagał się wstawienia do tekstu przysięgi słów: „tak długo, dopóki będę mógł to pogodzić z sumieniem wierzącego ewangelika”.

Gdańsk, 4. 12. (PAT)
Wszyscy duchowni ewangelicy powiatu Gdańskie Wyżyny wystąpili z hitlerowskiej organizacji kościelnej niemieckich chrześcijan, przystępując do t. zw. kościoła wyznaniowego.

Saarbruecken, 4. 12. (PAT)
Do nowoutworzonej partii katolickiej w Zagłębiu Saary pod nazwą „Deutscher Volksbund für Christliche Gemeinschaft“ wstąpiło 120 duchownych katolickich i szereg wybitnych osobistości z życia publicznego. Podczas pierwszego zgromadzenia doszło do incydentów, wywołanych przez członków niemieckiego frontu, którzy zostali usunięci z sali przez policję.

Krwawy napad na ambulans pocztowy Woźnica ciężko ranny

Warszawa, 4. 12. Tel. wł.
Z Nowogródka donoszą o krwawym napadzie na ambulans pocztowy we wsi Trąby. Gdy wóz pocztowy znalazł się w lesistej miejscowości, z poza drzew wybiegło trzech zamaskowanych bandytów, którzy z rewolwerami w ręku rzucili się na woźnicę. Ten jednak nie ulękł się i zaciął konie i zaczął uciekać. Bandyci puścili się za nim w pogoń i udało im się,

wóz zatrzymać. Gdy woźnica zaczął wzywać pomocy, został niebezpiecznie postrzelony przez jednego z rabusiów i zwałił się z konia na ziemię. W kilka godzin później przechodnie znaleźli go w rowie rannego. Wóz był doszczętnie obrabowany. Ustalono, iż łupem bandytów padło 3.000 zł. Za sprawcami napadu zarządono pościg.

Czarna lista mężatek 150 nazwisk kobiet pracujących

Łódź, 4. 12. Tel. wł.
Międzyorganizacyjny komitet do zwalczania bezrobocia, działający na terenie łódzkim, ustalił czarną listę mężatek, których mężowie zarabiają 400 zł. miesięcznie. Lista ta obejmuje 150 nazwisk kobiet, pracujących w ubezpieczalni, magistracie, urzędzie wojewódzkim itp. Do tych mężatek komitet skieruje uprzejme wezwania, aby same opuściły posady.

Gdyby to nie nastąpiło, natenczas komitet zwróci się do władz, przedstawiając sytuację materialną tych mężatek i, prosząc o zwolnienie ich z zajmowanych stanowisk. Owa czarna lista, jak słychać, nie wyczerpuje jeszcze nazwisk wszystkich mężatek, których mężowie zarabiają powyżej 400 zł. i jest stale uzupełniana.

Przeciw małżeństwom mieszanym Postulaty lekarzy niemieckich

Berlin, 4. 12. (PAT)
Jak donosi „Frankische Tageszeitung“, 500 lekarzy niemieckich zgromadzonych w Fuerth, po wysłuchaniu przemówienia przywódcy narodowo-socjalistycznego, Juliana Streichera, wyśtosowało do ministra Fricka zbiorowy adres, w którym domagają się uzupełnienia ustawodawstwa aryjskiego surowymi zarządzeniami przeciwko małżeństwom mieszanym. Petenci żądają, aby już samo dążenie do fizycznego

stosunku kobiety aryjskiej z mężczyzną żydowskiego pochodzenia karane było narówni z największą zbrodnią. W takim wypadku kobiecie miałyby grozić odebranie obywatelstwa i zamknięcie w obozie koncentracyjnym, w wypadku zaś popełnienia przestępstwa, jeszcze i sterylizacja. Mężczyźnie, za dopuszczenie się stosunku fizycznego z Żydówką, groziłoby odebranie obywatelstwa, konfiskata majątku i 5-letnie więzienie, a następnie wydalenie z Niemiec.

Gehenna robotników polskich we Francji Masowe redukcje w przemyśle jedwabniczym

Lyon, 4. 12. (PAT)
Francuski przemysł sztucznego jedwabiu, skoncentrowany koło Lyonu przechodzi obecnie ostry kryzys. Wobec ka-

tastrofального stanu rynku najpoważniejsze przedsiębiorstwa przystąpiły do masowej redukcji personelu, zwalniając przeważnie cudzoziemców, a w znacznej

Gabinet Ministra Spraw Wojskowych komunikuje, że min. Józef Piłsudski objął przewodnictwo honorowe komitetu ku uczczeniu 30-letniej pracy naukowej Prezydenta R. P. Ignacego Mościckiego.

W ubezpieczalni augustowskiej zastrajkowali lekarze, którzy w liczbie 3 porzucili pracę. Ubezpieczalnia ogłosiła, że chorzy w wypadkach nagłych mogą korzystać z porady lekarzy prywatnych, koszty zaś będą pokryte przez ubezpieczalnię.

Reprezentanci rządu polskiego i senatu w. m. Gdańska podpisali protokół przedłużający na 1 rok do 30 września 1935 r. układ z 18 września 1933 r. w sprawie wyzyskania portu gdańskiego. Według protokołu utrzymane zostaną dotychczasowe zasady wyzyskania portu gdańskiego.

Dnia 4 bm. rozpoczęła się w Rydze międzynarodowa konferencja kolejowa z udziałem przedstawicieli Polski, Niemiec, Łotwy, Litwy, Estonii i Z. S. R. R.

Według ostatnich danych, na terytorjum Zagłębia Saary przebywa 1.127 zbiegów politycznych Rzeszy niemieckiej.

Wśród osób, aresztowanych w Moskwie w związku z zamordowaniem komisarza Kirowa, znajduje się 6 kobiet, które są podejrzane o należenie do organizacji antyrewolucyjnych. Są wśród nich krewnie zabójcy Kirowa — Sergiusza Mikołajewa. Ośmiu aresztowanych urzędników leningradzkiego G. P. U. będzie prawdopodobnie wykluczonych z partii i pozbawionych stanowisk.

części Polaków, masowo zatrudnionych w tej gałęzi przemysłu.

Redukcje rozpoczęły się w wielkiej fabryce sztucznego jedwabiu Societe de Soie Artificielle du Sud - Est w Vaul en Velin, gdzie zwolniono do chwili obecnej około 200 Polaków. Nadto fabryka Societe Lyonnaise de Soie Artificielle w St. Maurice de Beynost zwolniła ostatnio około 80 Polaków, fabryka Soie Artificielle d'Yzieux zwolniła około 15 robotników polskich. We wszystkich tych przedsiębiorstwach oczekuje się dalszych zwolnień.

Położenie zwolnionych robotników polskich i ich rodzin przedstawia się katastrofalnie, gdyż zainteresowane gminy nie wypłacają zasiłku dla bezrobotnych, a przedsiębiorstwa odmawiają pokrycia kosztów powrotu do Polski. Niema również nadziei na zatrudnienie zwolnionych robotników gdziekolwiek, gdyż wobec ostatnich zarządzeń władz francuskich, pracodawcy powstrzymują się od zatrudniania robotników cudzoziemskich.

Poza przemysłem sztucznego jedwabiu zwalnianie robotników polskich sygnalizowane jest w innych gałęziach przemysłu — ostatnio zanotowano redukcje w wielkiej fabryce chemicznej Keller et Leuleux w departamencie Loire, gdzie zwolniono dotychczas 17 robotników polskich

Nowa pożyczka zagraniczna?

Warszawa, 4. 12. Tel. wł.
W kołach giełdowych krąży pogłoski, że rząd polski zabiega o nową większą pożyczkę zagraniczną. Pogłoska ta wyznienia, że idzie tu o Stany Zjednoczone względnie Anglię. Najprawdopodobniej chodzi tu o pożyczkę t. zw. motoryzacyjną oraz na budowę dróg bitych.

Wrzenie rewolucyjne w Boliwji

Nowy Jork, 4. 12. Tel. wł.
Z Assuncion donoszą, że sytuacja wewnętrzno-polityczna w Boliwji zaostrza się z każdym dniem. Walki partyjne przybierają formę wrzenia rewolucyjnego, które każdej chwili może zamienić się w otwartą wojnę domową. Groźne położenie zwiększa fakt, że ferment ogarnął również oddziały wojskowe, zdemoralizowane ostatnimi klęskami na froncie, które zdecydowały o przegranej kampanii przeciwko Paragwajowi.

Humor

NIE UPREDZĄC WYPADKÓW.

— Panie doktorze, tutaj przyszedłem, radziłem się pewnego aptekarza, który polecił mi, abym...

— No naturalnie, zamiast od razu zwrócić się do lekarza, chodzi pan po poradzie do aptekarza! Cóż za idiotyzm poradził panu ten kretyń?

ZABEZPIECZYŁ SIĘ.

— A gdzie twój duży płis wodolaz?

— Kiedy mi wyciągną z wody teściów, zamienięm go na jamnika, ten chociaż nie pływaj!

ZYCIE

AMERYKAŃSKIE.

— Wróciłem niedawno proszę państwa z Ameryki... Tempo życia Amerykanów jest zawrotne... To nie to, co u nas. Takie naprzykład pociągi pospieszne w Dakocie robią 250 km. na godzinę. A jeżeli nie osiągną większej szybkości, to nie dlatego, żeby maszyny były za słabe, tylko dlatego, że godzina jest za krótka.

których uczciwe imię więcej ma znaczenia, niż pieniądze, nieuczciwie nabyte.

Tego Wolf nie wiedział, sądził innych podług siebie.

Zamyślony siedział długo... Nagle spojrzał na zegarek i wstał.

— Zaraz jedenasta! — szepnął. — On tu wkrótce będzie. Muszę się z nim stanowczo rozmówić, ale bądź co bądź, ja go już z moich rąk nie wypuszczę! Trzymam go weksłami i długami i niktby nie uwierzył, jak mocne są takie papiery i jak dobrze można nimi udusić człowieka. Ale ja mu nic złego nie zrobię, przeciwnie, uczynię go najszcześliwszym z ludzi! Dam mu piękną dziewczynę za żonę i uczynię go moim zięciem. Więcej zaszczytu spotkać go już nie może!

W tej chwili wszedł stary służący do pokoju i rzekł:

— Proszę pana gość...

— Kto, kto?

— Baron Bondi!

— Wprowadź go nacychmiast do salonu i powiedz, że się bardzo cieszę!

Bondi słyszał te słowa i uśmiechnął się. W kilka minut później wszedł Wolf świątecznie przybrany do salonu i powitał serdecznie gościa.

— Jakże jestem szczęśliwy. — zawołał ściskając mu ręce — że widzę cię, kochany baronie. Jaki zaszczyt dla mnie, że mogę cię powitać w moim domu! Siadaj pan, nie tam, na fotelu — z haftowaną poduszką. Jest to podarunek mojej córki Hanusi! Śliczna to dziewczyna, pan nie zna jej jeszcze, ale

— Więc możemy odejść stąd? — zawołał Kapral uradowany. — Tem lepiej! Zimno doprawdy piekielne.

W następnej minucie był Henryk sam w wozie i teraz dopiero odetchnął swobodniej.

Teraz towarzysze jego byli ocaleni!

W pięć minut po odejściu żołnierzy ukazał się w oddali przemytnicy, objuczeni pakami towarów. Henryk poszedł im naprzeciwko i w tejże chwili padł strzał.

Kula świsnęła nad uchem Henryka.

— Oficer! Żołnierze! — krzyczał Kamczyk, podnosząc flintę. — Nie ujdziecie nam! Ognia!

— Stójcie! — zawołał Henryk. To ja!

I schwyciwszy rękę wójta ścisnął ją tak mocno, że flinta upadła na ziemię.

— Boże! — jęknął Kamczyk. — To nasz pan! Nasz kapitan.

— Którego byłbyś o mało co zastrzelił! — uśmiechnął się Henryk. — Ale nie twoja wina, powinienem się być zaraz dać poznać. Słuchajcie, co wam powiem! — dodał, zwracając się do przemytników. — Przed kilku minutami stało tu dwudziestu uzbrojonych żołnierzy, których nie byłibyście zdaleka dojrżeli. Spieszcie się teraz, schowajcie tabakę w zamkowych sklepach i idźcie do domu. Jutro musi dowieść każdy, że noc przepędził w domu, łatwo bowiem może być, że śledztwo się rozpocznie... I jeszcze jedno! Mam wszelki powód przypuszczać, że pomiędzy wami znajduje się zdrajca!

TU WYCIĄC

Manifestacyjny pogrzeb zamordowanego Kirowa

Zwłoki zostaną spalone w krematorium

Ryga, 4. 12. Tel. wł.

Z Moskwy donoszą: W poniedziałek w godzinach wieczornych odbyła się uroczysta ekspozycja zwłok Kirowa na dworzec kolei październikowej, skąd specjalnym pociągiem trumna ze zwłokami została przewieziona do Moskwy. W pociągu tym zajęli również miejsce wyżsi przedstawiciele rządu sowieckiego ze Stalinem na czele. W ekspozycji zwłok wzięły udział niezliczone masy robotników leningradzkich. Kółka orkiestr grało marsza żałobnego i melodie rewolucyjne. Podczas składania trumny do wagonu, wszystkie orkiestry odegrały międzynarodówkę. Trumna ze zwłokami Kirowa spowita była w czerwony sztandar.

Specjalna komisja lekarzy dokonała sekcji zwłok Kirowa. Komisja ustaliła, że pierwszy strzał oddany przez zamachowca z odległości kilku kroków z tyłu, trafił Kirowa w podstawę czaszki. Kula przebiła mózg i naruszyła górną część czaszki. Strzał ten spowodował natychmiastową śmierć komisarza Kirowa. Jak ustaliły władze śledcze broń, z której morderca strzelał, jest rewolwerem systemu „Nagan”, używanego w armii czerwonej. Stwierdzenie tej okoliczności wywołało niezwykle silne wrażenie w kołach sowieckich.

Ryga, 4. 12. Tel. wł.

Z Moskwy donoszą: Pociąg żałobny ze zwłokami Kirowa przybył we wtorek o godz. 10 m. 40 do Moskwy. Przed dworcem kolei październikowej zebrały się liczne delegacje robotnicze ze sztandarami czerwonymi, spowitemi krepą. Trumna ze zwłokami została wyniesiona przez członków rządu centralnego i centralnego komitetu W. K. P. i ustawiona na katafalku. Przy olbrzymim udziale robotników procesja ruszyła do pałacu związków zawodowych, gdzie zwłoki zostały wystawione na widok publiczny w słynnej sali kolumnowej. Obok trumny postępował m. in. b. dowódca kawalerii sowieckiej Budienny, który niósł na poduszce order zamordowanego dygnitarza sowieckiego. Zwłoki Kirowa będą spalone w krematorium, urna zaś z prochami wmurowana będzie w ścianie krematorskiej.

Moskwa, 4. 12. (PAT)

Opublikowano komunikat oficjalny donoszący, że za lekceważenie obowiązków służbowych w dziedzinie zapewnienia bezpieczeństwa publicznego usunięci zostali ze stanowisk i pociągnięci do odpowiedzialności sądowej: naczelnik leningradzkiego komisarjatu ludowego spraw wewnętrznych Miedwied i jego zastępca Fomin, oraz 6-ciu wyższych urzędników. Kierownictwo leningradzkiego oddziału powierzono wicekomisarzowi spraw wewnętrznych Agranowowi.

Komunikat donosi pozatem o aresztowaniu w Moskwie 32, oraz w Leningradzie 39 osób. Według komunikatu są to „białogwardziści, oskarżeni o przygotowywanie i organizowanie

aktów terrorystycznych przeciwko przedstawicielom władz sowieckich”. Pomiedzy aresztowanymi znajdują się dwaj b. arystokraci, a mianowicie hr. Rumiancow i Strogonow. Sprawy wszystkich przekazano wojskowemu kolegium sądu najwyższego Z. S. R. R.

Ryga, 4. 12. Tel. wł.

Według doniesień z Moskwy, Maksym Gorkij ogłosił w prasie sowieckiej list spowodu zabójstwa Kirowa. W liście tym Gorkij, wyrażając oburzenie spowodu ak-

tu teroru, dokonanego przez wroga klasowego proletariatu, podnosi ten fakt, że morderstwo Kirowa było ułatwione przez niestetychane niedbalstwo sowieckich organów bezpieczeństwa, wśród których, zdaniem pisarza sowieckiego, panuje rozluźnienie. Gorkij apeluje do rządu sowieckiego, aby funkcjonariusze administracji sowieckiej, winni tego niedbalstwa, ponieśli surową karę.

391 śmiertelnych ofiar

Skutki huraganu na Filipinach

Manila, 4. 12. Tel. wł.

Stopniowe przywracanie ruchu, po naprawieniu szkód, pozwala ustalić rozmiary spustoszenia, wyrządzonego w czwartek przez trąbę powietrzną w trzech prowincjach Filipin.

Według dotychczasowych doniesień, 18 osób straciło życie, a 70 osób jest jeszcze zaginionych. Liczba bezdomnych wynosi 15 tysięcy osób. W chwili kata-

strofy zatonał okręt motorowy „Pulapan”. Z pośród 31 ludzi załogi 20 utonęło. Szkody, wyrządzone w plonach, wynoszą wiele milionów dolarów.

Od września br. pięć trąb powietrznych nawiedziło Filipiny, pociągając za sobą ogółem 391 ofiar śmiertelnych.

Z wyspy Luzon nadchodzi wiadomość, że zbliża się nowa trąba powietrzna.

Donosiliśmy o strasznej katastrofie, jaka wydarzyła się na kolejce, prowadzącej na szczyt Wezuwiusza. Nieszczęście wydarzyło się na zębatej kolejce Cooka. Kolejka ta prowadzi od stóp wulkanu aż do stożka popiołu, skąd dopiero kolejką linową można dostać się aż do samego krateru. Gdy pociąg Cooka zjeżdżał w bardzo stromym miejscu w dół, wagon motorowy wyskoczył z szyn i całym rozpędem uderzył o maszt, podtrzymujący przewodniki elektryczne. Motorowy, jeden z robotników i dwoje francuskich turystów zginęło na miejscu. Karetka Czerwonego Krzyża odwiozła do szpitalu w Neapolu 12 ciężko rannych. Jeszcze w drodze do szpitala zmarło czterech, a w szpitalu dwóch rannych, tak, że liczba zabitych w katastrofie powiększyła się do 9-ciu. Ilustracja przedstawia gruzy roztrzęsanego wagonu.

TU WYCIĄSI!

— 362 —

Stał on mi się dzisiejszej nocy bardzo niebezpiecznym, byłby mnie prawie pokonał... Nie znam go, nie wiem, kto to jest, ale przyjdzie dzień, w którym go poznam, a wtedy... Przypominacie sobie może, co powiedziałem o zdrajcach, jaki koniec czeka ich!

— My naszemu kapitanowi jesteśmy wierni aż do śmierci! — rzekł Kamczyk. — Pomiedzy nami niema zdrajcy! Nieprawda?

— Nie, nie, my naszego kapitana nie zdradzimy! — krzyknęli przemytnicy jednogłośnie.

Następnego dnia obudził się Wessely około południa, czuł bowiem, że członki jego są sztywne i ciężkie i że głowa pali go, jak ogień.

W pierwszej chwili nie wiedział, co się z nim stało i zwolna dopiero przypomniał sobie wszystkie wypadki ubiegłej nocy.

Wielki Boże! Hrabia Orszański, dowódca rozbójników był dziś w nocy w jego pokoju, przecież telegrafowano mu o tem... On sam posił o pomoc...

Gdzie się podział hrabia? Czy pomoc nadeszła? Czy żołnierze jego byli w wąwozie?

— Nie! Nie mógł sobie dać odpowiedzi na żadne z tych pytań... Zdawało mu się, że stracił pamięć co do ostatnich wypadków i że to wszystko było już dawno, lecz sam nie wiedział kiedy!

— Śniłem... marzyłem... — szepnął z rozpaczą. — Nie wiem sam, co było prawdą, a co złudzeniem. W każdym razie nie prędko dojdę do celu! Nie prędko będzie Hanusia moja!

— 363 —

ROZDZIAŁ XXIX.

Wolf w złym był humorze. Hanusia płakała, zmizerniała, zbladła, stała się milcząca, a to się Wolfowi wcale nie podobało. Nie dlatego wziął córkę do siebie, aby się zamykała w swoim pokoju i całymi godzinami wylewała potoki łez!

I wszystko dla Wesselego, człowieka bez majątku i stanowiska! Czy nie było już sposobu na rozzerwanie dziewczynny, na zwrócenie jej myśli i uczuć do kogo innego?

Wolf siedział w swoim pokoju przed biurkiem i pałac wyborowe cygaro rozmyślał nad tem, że właściwie czas, aby Hanusia wyszła zamaż.

Postanowił wyszukać jej odpowiednią partję, bogatego i wysoko postawionego człowieka, takiego, którym mógłby się jako zięciem poszczycić.

Dawniejszy lokaj uczuwał bowiem gorzko, że w towarzystwie żadnej nie odgrywał roli. Gniewało go, że ludzie patrzyli na niego przez ramię i że w najwytworniejszych restauracjach siedział zawsze sam. Nikt nie chciał zająć miejsca przy jego stole.

Czy ludzie gardzili nim dlatego, że był niegdyś służącym! Ale przecież miał teraz krocie, a dorobienie się pieniędzy to przecież nie wstyd!

Nie myślał o tem, że nie służba, nie tytuł lokaja odstręczały ludzi od niego, tylko niezaprzeczonego fakt, że swoich panów a mianowicie hrabiego Irszańskiego okradał bezczelnie i do zupełnego doprowadził upadku. I chociaż... „pieniądze nie cuchną“, chociaż dla wielu jest złoto najwyższym dobrem na świecie, to są jednak tysiące osób, dla

Rachunek Wielkie Hajduk. Pan się pomylił, gdyż nie chodzi w tym wypadku o milion cyfr, tylko o napisanie liczb do miliona. Gdy naprzykład będzie Pan pisał do 25, to napisze Pan 25 liczb, a 41 cyfr.

Czytelnik z Pietrzkowic. Wiadomość ta jest prawdziwa, jednak stawianie wniosków będzie bezcelowem, gdyż przyjęci zostaną tylko ci pracownicy, którzy przed zamknięciem fabryki tam pracowali.

P. M. Nie ma prawa do żadnej renty. Może gdy skończy 65 lat.

P. K. Dolne Łaziska. Napisać wprost do tego banku.

Agentura 55 Jastrzębie Górne. Do Ambasady Polskiej w Waszyngtonie.

Lotaryngja. Sprawa jest dosyć przedawniona. Niech Pan jednak spróbuje napisać do Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (referat inwalidzki) w Katowicach.

H. T. Janów. Napisać do L. O. P. P. w Katowicach (gmach Wojewódzki).

Wiktor G. Lubliniec. Żyją i przebywają wędług wszelkiego prawdopodobieństwa w Niemczech. Dokładnych ich adresów nie znamy.

J. K. Bielszowice. Rozumiemy także ciężkie położenie właścicieli domów. Jednak zawsze łatwiej żyć gospodarzowi jak bezrobotnemu lokatorowi. Żale Pani są częściowo słuszne, jednak ustawa o ochronie lokatorów głosi zupełnie coś innego. Na to my już poradzić nie możemy.

Franciszek K. Poznań. Bujała.

Abonent 117541. Jeżeli czynsz płacił z góry to musi zapłacić za cały miesiąc listopad.

G. 312 Katowice. Wezwać na piśmie do sprawienia nowych drzwi, a następnie drzwi zakupić na własny koszt, a rachunek potrącić z czynszu. O innych sprawach zawiadomić komisarjat policji.

L. S. Nowy Bieruń. 1. Nic Pan nie dostanie. 2. Trzeba było pilnie czytać gazetę i przysłać nam w oznaczonym terminie te powieści. Teraz już nie oprawiamy. 3. Księgarnia Katolicka w Katowicach, ul. św. Jana.

L. Łaziska Górne. Kwit jest ważny. Można skarżyć.

Ustroń 4002. Można zaskarżyć na drodze prywatnej, jednak do tego trzeba mieć zezwolenie władzy przełożonej. Sprawy postawione teoretycznie przed przełożonymi. Stosunki takie są niedopuszczalne i oburzające. Aby stosunki te naprawić, niech Pan coś dokładniej napisze.

R. K. Cz. Nie da się nic zrobić i trzeba płacić.

Inwalida z Będzina. Nie ma Pan racji. Skarż Państwa płaci leczenie w sanatorium, jednak częściowo koszta musi pokrywać także ubezpieczalnia. Jest taka ustawa i potrącają Państwo prawidlowo. Nie da się nic zmienić.

Golasowice 107 167. 1. Sprawy te są załatwiane i w odpowiednim czasie otrzyma Pan wiadomość. Zaskarżyć do sądu, jednak przedtem wystarać się w Urzędzie Gminnym o świadectwo ubóstwa i to świadectwo przesać do sądu z prośbą o przyznanie prawa ubogich.

A. K. Tychy. 1. Nie — bo niewyrażnie. Trzeba było wogóle nie używać zbytecznego słowa „uwzględnienia“, lecz powiedzieć: „skreślone pozycje opuścić przy przepisywaniu“.

Zupełnie dobrze choć trochę niezrozumiale. „Usunąć braki“ znaczy naprawić coś, zreparować, a w tym wypadku więcej „uzupełnić“.

R. K. 1. Nie. 2. Całe 5 lat opłacać składki. 3. Tak.

Humor

TO ZALEŻY.

— Powiedz mi, Zosi, ile lat liczyć będzie osu-
ba, urodzona w 1895
roku?

— To zależy od tego, mam, czy to będzie mężczyzna czy kobieta.

AMERYKAŃSKI

PUNKT WIDZENIA.

W jednym z dzienników nowojorskich ukazała się następująca notatka:

— „Znany milioner Willam T. Thoms został wczoraj, jadąc swoim autem, napađnięty przez rzezimieszków i zamordowany. Szczęśliwym trafem, zamordowany dzień przedtem zdepnował cały swój majątek w jednym z banków, tak, że faktycznie oprócz życia nic nie stracił“.

TYLKO BARANY.

— Gdzieś ty był wczoraj?

— W licznem gronie, w majątku pewnego arystokraty. Oglądał się przez go stajnię wyciągowa i zarodową owczarnię.

— Ubawileś się?

— Jak pies w strud! Panowie gadali cagle po francusku, trenerzy po angielsku, tylko jedne barany beczają po polsku.

Notowania giełdy w Warszawie

z dnia 4-go grudnia 1934 r.
Papiery państwowe:

3 proc. poz. budowlana 45,85, 4 proc. poz. inwestycyjna 45,25 — 65,00, 5 proc. poz. konwersyjna 65,25 — 73,00, 6 proc. poz. dolarowa 73,25 — 73,00, 4 proc. poz. dolarowa 53,35 — 53,50, 7 proc. poz. stabilizacyjna 69,50 — 69,25 — 69,50, 7 proc. L. Z. Państwowego Banku Rolnego 83,25, 8 proc. L. Z. Państwowego Banku Rolnego 94,00, 7 proc. L. Z. Banku Gospodarstwa Krajowego 83,25, 8 proc. L. Z. Banku Gospodarstwa Krajowego 94,00 7 proc. obligacje Banku Gospodarstwa Krajowego 83,25, 8 proc. obligacje Banku Gospodarstwa Krajowego 94,00, 4 i pół proc. L. Z. Ziemi Kredytowe 52,50.

Akcje:

Bank Polski 94,50, Węgiel 14,00 — 14,50 — 14,25, Lilpop 40,30, Starachowice 13,00, Habersbusch 36,25. Tendencja mocniejsza.

Dewizy:

Belgia 124,15 — 124,46 — 123,84, Gdańsk 172,76 — 173,19 — 172,33, Holandia 358,30 — 359,20 — 357,40, Londyn 26,23 — 26,36 — 26,10, Nowy Jork kabeł 5,30 i jedra czwarta — 5,33 i jedna czwarta — 5,27 i jedna czwarta, Paryż 34,92 — 35,01 — 34,83, Praga 22,12 — 22,17 — 22,07, Szwajcaria 172,00 — 172,43 — 171,57, Włochy 45,25 — 45,37 — 45,13, Berlin 212,80 — 213,80 — 211,80, Kopenhaga 117,30 — 117,90 — 116,70.

Waluty:

Dolar prywatny 5,28 i pół, Tendencja niejednolita.

Poznańska giełda zbożowa

z dnia 4 grudnia 1934 r.
Ceny parytet Poznań.

Owies cena transakcyjna tranz. 15 ton 15,10, Jęczmień 710—725 gr. 18,50—19, Jęczmień 680—690 gr. 17—17,50. Reszta notowań bez zmiany. Usposobienie spokojne.

Tranzakcje na odmiennych warunkach: żyta 265 ton, pszenicy 561 ton, maki żytniej 129,5 tony, maki pszennej 46 ton, otrab żytnich 230 ton, otrab pszennych 40 ton, otrab jęczmiennych 15 ton, owsa 105 ton, jęczmienia 202,5 tony, grochu Wiktorja 40 ton, gorczyca 7,5 tony, makuca Inianego 15 ton, platków ziemiakowych 30 ton, ziemniaków fabrycznych 1525 ton.

Ogłoszenia

MASZYNY do pisania, wszelkie systemy, tanio sprzedam. Katowice, Stawowa 3. „Remont”.

MEBLE — kupisz najlepiej w firmie Najtańsze Źródło Mebli Katowice, tylko ul. Starowiejska nr. 3. Sypialnie dębowe 300 zł., kuchnie 110 zł. 1135

UWAGA! Uprasza się wszystkich bezrobotnych czeladników kominiarskich z Województwa Śląskiego i podanie swych adresów, w celu zorganizowania się do „Siedmiu Groszy” pod „Kominiarze”.

2 SKŁADY z pokojami, w dobrym położeniu, zaraz do wynajęcia. Zgłoszenia: Jochemczyk, Imielin, ul. Główna 35. 4453d

KILKU PANÓW, powyżej lat 24, władaj. dobrą wymową i orientacją umysłową, mogą się zgłosić o godz. 9—12-tej. Katowice, Plac Wolności 6, parter lewo. Byt zapewniony. 1195

KUPIĘ DOMEK w PIOTROWICACH, Ligocie lub Ochojcu za wpłatą 4.000 zł., resztę do roku. Katowice, Plac Miarki 6, m. 9. 4454d

POKÓJ Z KUCHNIĄ, Szopienice Miejskie 8, zaraz do wynajęcia. 1190

DOM z ogrodem, 4 parcelami budowlanymi, sprzedam. Katowice-Ligota, Książęca 9.

Budowa toru żyzwiarskiego w Małej Dąbrowce. Budowę przeprowadziło Tow. Gmin. „Sokół”.

Na Raty **15 zł** miesięcznie. Prospekty i cenniki gratis. **KROMCZYŃSKI** POZNAŃ, ŚW. MARCIN 47

MOJ ZARZUT
względem pani Niewiadomskiej, że pomimo ciężkich czasów kupiła nowe meble, odwołuję. Przekonałam się bowiem, że stare kuchenne meble odnowiła znanymi z dobroci lakierami z drogerji HELLER — Katowice. Meble wyglądają zupełnie jak nowe. **DROGERJA EMIL HELLER** Katowice, ul. M. Piłsudskiego 28 a. — Założono 1897. Tel. 30614. Składu farb jako filię w Mysłowicach nie posiadam.

Żądajcie wszędzie chodników „Falaleum”
Cena 50 gr. za 1 m. długości

Humor
TEŻ RACJA.
— Tatusiu, czy nauczycielom płaca?
— Rozumie się, Jasu.
— Ależ to niesprawiedliwość, przecież całą pracę wykonywujemy my, uczniowie.
ZA PRĘDKO.
— Durand zbagacił się za szybko.
— Tak szybko, że nie potrafi wykonać ruchu rakieta tenisową, nie napluwszy w garść.

Kto jeszcze nie abonuje „Siedmiu Groszy”
niech wytnie zamieszczoną obok karteczkę, włoży do koperty, nalepi 5-groszowy znaczek i zaadresuje: Administr. „Siedem Groszy” Katowice, Sobieskiego 11

Proszę o codzienne dostarczanie czasopisma „Siedem Groszy”
Imię i nazwisko _____
miejscowość _____
ulica _____
poczta _____

Miłość — Szczęście!

Przez długie lata byłam nieszczęśliwa. Nikt nie zwracał na mnie uwagi; z powodu mej nieczystej cery aż polecono mi użycie paryskiego kremu Dr. Dubois „ALMA”. „ALMA” sprawiła cud, nadając mej skórze znowu piękny i olśniewający czysty wygląd, odmładzając mą cerę o 15 lat. „ALMA” usuwa wszelkie błędy piękności, zmarszczki, czerwoność nosa, przyszcze, brunatne plamy, piegi i t. p. Pod gwarancją zł. 200,— otrzymacie pełną cenę kupa za powrotem. Jeżeli niezadowolony z wyników użycia kremu „ALMA” zwróćcie pół pakietu nieużytego.
Cena za 1 słoik 1,50, za 3 słoiki zł. 3.—
Specjalna oferta: Przy nadesłaniu w ciągu 3 dni wycinka niniejszego ogłoszenia z zamówieniem, otrzymacie jako dodatek bezpłatny 1 flaszkę prawdziwej francuskiej perfumy Origan.
Chemiczne Laboratorium Dr. NIC. KEMENY, CIESZYŃ, skrytka pocztowa 100/1574.

Mówiący pomnik
W Waszyngtonie postawiono pierwszy w U. S. A. mówiący pomnik. Pomnik wyobraża Krzysztofa Kolumba w nadnaturalnej wielkości. W pomniku znajduje się gramofon z głośnikiem, który dwa razy dziennie, o 10 rano i o 7 wieczorem, powtarza głośno zdanie: „Jestem odkrywca Ameryki”. Inowacja zaista frapująca, trudno jednak powiedzieć, by estetyczna.

Legalizacja domów publicznych w Niemczech
Duńska gazeta „Politiken” komunikuje ostatnio o wprowadzeniu reglamentacji prostytucji w Niemczech drogą ustanowienia kontrolowanych przez państwo domów publicznych.

Stały Czytelnik naszego pisma, p. Mikołaj Klajn ze Świętochłowic, zasłużony działacz narodowy z okresu plebiscytu, obchodzi dnia 6-go grudnia 65-lecie swych urodzin.

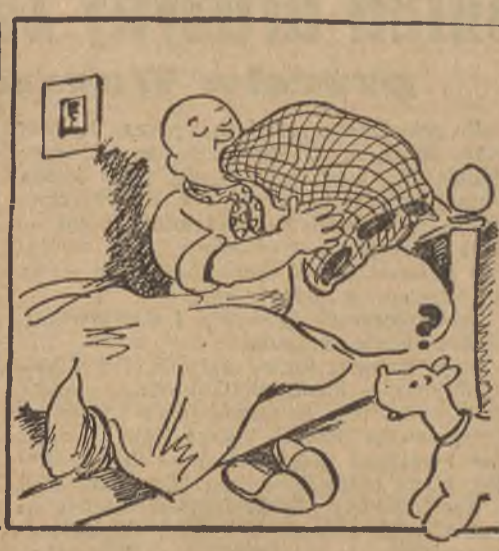
Przygody bezrobotnego Froncka

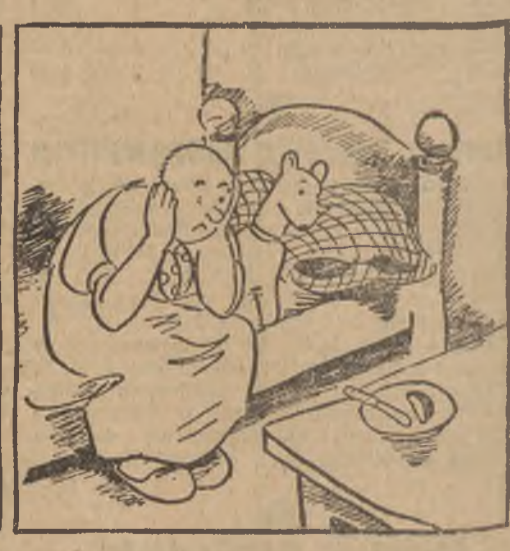
Już mięsista część ośrodka, jak z olbrzymiej pomarańczy, oddzieliła się od trzonu. Z szafu dusza Froncka tańczy.

Boby rzekł „okey” mu na to, Froncek jadło w paszczę wkłada. To jest „fajda”, co się zowie, furda, że to nie wypada...

Wtem coś dławi chłopaczysko!!! Bo to wszystko — ach, sen, mara... Zamiast tortu wdusza w gębę — poduszeczkę! Ot psawiara.

Gdy się ocknął z marzeń błogich, ujrzał biedak na stoliku, piętę wychłą „komiśniaka” i — — — po cudzie i po krzyku... (Ciąg dalszy nastąpi).

MIESIĘCZNY ABONAMENT „7 GROSZY” Z DOSTAWĄ DO DOMU PRZEZ AGENTÓW LUB PRZEZ POCZTĘ W KRAJU ZŁ. 2.31.—PRZY ZAMÓWIENIU W URZĘDZIE POCZT. ZŁ. 2.41

REDAKCJA KATOWICE SOBIESKIEGO 11 TELEFON 34-981 P. K. O. 301-748

CENNIK OGŁOSZEŃ W „7 GROSZACH” 1 POLE O WYMIARZE 35 mm. x 67 mm. ZŁ. 15. OGŁOSZENIA DROBNE 20 GR. ZA SŁOWO.